

ارتقاء کیفیت فضاهای شهری با طراحی دیواره نگاری (نمونه موردی: طراحی دیوار زیرگذرهای شهر زنجان)

پریا حسنی^۱، مهدی ساشورپور^۲، مینا سلیمی

^۱ دانش آموخته، گروه کارشناسی ارشد طراحی شهری، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران.

^۲ عضو هیأت علمی، گروه کارشناسی ارشد طراحی شهری، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران.

عضو هیات علمی، گروه معماری، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: امروزه عدم توجه به طراحی دیواره نگاری شهری باعث از بین رفتن حضورپذیری در شهر و ایجاد دید بصری نامناسب در شهرها شده است. توجه به طراحی دیوارنگاری ضمن پوشاندن برهنگی های یک شهر می تواند نشاط و ساده زیستی را به پیکره های انسانی شهرها تزریق نمایند و با توجه به فقر رنگ در شهر و وجود دیوارهای سیمانی نازیبیا توجه به دیوارنگاری از اهمیت بالایی برخوردار می شود. در شهر زنجان با توجه به شرایط اقلیمی موجود و وجود دیوارهای سیمانی و بی روح در تقاطع ها و زیر پل ها (گذرگاه های اصلی شهر) مشکلاتی از قبیل فقر رنگ در شهر و نبود ساختار بصری با هویت برای تامین آرامش روحی و روانی شهروندان و وجود فضاهای نازیبیا و بد منظر در معابر اصلی شهر باعث از بین رفتن حضور پذیری در شهر و ایجاد دید بصری نامناسب شده است لذا این پژوهش با هدف شناسایی دیوارهای مناسب برای انجام این کار و و شناخت معیارها و اصول طراحی و اجرای تکنیک کاشی شکسته جدید و انطباق آن با شهر زنجان است.

روش: روش تحقیق حاضر توصیفی- تحلیلی بود. برای سنجش متغیرها تعداد ۳۰ نفر از جامعه آماری به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب شد. ابزار گردآوری اطلاعات عکاسی از دیوارهای محدوده و مصاحبه با افراد با استفاده از روش vpt بود.

یافته ها: طراحی دیوارهای شهری مناسب و متناسب با فرهنگ و هویت منطقه باعث افزایش حضورپذیری مردم شده فضاهای شهری را زیباتر جلوه می کند.

نتیجه گیری: در طراحی دیوارهای شهری بایستی با جان گرفتن از رنگها و تکنیک های دیوارنگاری نوید درخشش و شادابی و امید برای زندگی شهری شد و طرح ها با الهام از طبیعت و طرح های ایرانی برگرفته از هویت تاریخی و فرهنگ بومی تناسب داشته باشد.

واژه های کلیدی: دیواره نگاری، حضورپذیری، دید بصری، کیفیت فضاهای شهری.